

Minunea Creației

Genesa 1: 1-13 (Psalmul 19:1)

Scopul lecției: Să ne conducă la umilință, admirație și credință mai mare față de Dumnezeu, Creatorul universului și Tatăl nostru ceresc.

Versetul de aur: „Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui.” (Psalmul 19:1)

Texte suplimentare de citit: Genesa 1:14-31; Deuteronom 10:14; 1Împărați 8:27; Psalmul 33:6; Psalmul 69:34; Matei 24:35; Matei 28:18; Romani 1:19-23.

Biblia nu încercă să ne convingă în nici un mod că Dumnezeu există. Ea pleacă de la un fapt sigur, EL există, și acest lucru îl știe fiecare om, chiar și aceia care spun că El nu există. Adevărul acesta este „scris” în codul nostru genetic și nu putem scăpa de el. Că unii oameni nu vor să asculte de El și să i se supună, este cu totul altceva.

La începutul Bibliei avem o mărturie divină despre începutul tuturor lucrurilor, și primul adevăr pe care trebuie să-l știe și să-l creadă fiecare om: Dumnezeu a creat totul, cerul, pământul și omul, tot ce se vede cu ochiul și tot ce nu se vede. Prin mărturia simplă a Bibliei sunt eliminate toate teoriile false, propuse de om pentru explicarea vieții pe pământ.

„La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul”. (Genesa 1:1) Aceste cuvinte simple care pot fi înțelese de orice om, sunt declarația Duhului Sfânt cu privire la începutul universului material. Dumnezeu a făcut ordine în haosul cosmic, prin puterea Cuvântului

Său divin. „El a zis” și lucrurile au luat ființă. (Evrei 11:3)

Oamenii pot interpreta în multe feluri această mărturie divină, dar adevărul rămâne neschimbat. Acest lucru trebuie să-l credem așa cum este relatat. Atât trebuie să știm noi ca oameni și ar fi înțelept să nu încercăm să ne batem capul cu ce nu este descoperit. Lucrurile ascunse sunt ale Domnului Dumnezeuului nostru. (Deuteronom 29:29)

Ce a fost înainte ca Dumnezeu să creeze toate lucrurile, nu se spune, dar se poate deduce că Dumnezeu a existat și atunci, El este veșnic, El nu are nici început și nici sfârșit, pe când toate lucrurile create au început, dar vor avea și un sfârșit. Dumnezeu există prin Sine însuși, El nu are nevoie de nimeni și nimic și El a binevoit să ne spună tot ce trebuie să știm cu privire la universul acesta. Apostolul Ioan ne spune că: „La început a fost Cuvântul”. Cuvântul era creator atunci, căci toate au fost făcute prin El, și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El. (Ioan 1:1)

Creația universului este cea mai mare minune pe care o putem vedea în fiecare zi, o putem admira, ne putem uimi de ea, dar ea ne sugerează ideea că trebuie să ne închinăm lui Dumnezeu care a creat toate lucrurile și să-L admirăm pe El.

Creația universului este o demonstrație de putere divină, dar și o oglindă a înțelepciunii infinite a lui Dumnezeu.

În această lecție despre creație nu ne propunem să dezvoltăm toate amănuntele despre creația universului, ci doar să extragem niște învățături duhovnicești pentru sufletele noastre, care să ne conducă la umilință și dragoste pentru Dumnezeu Tatăl nostru, care este Creatorul tuturor lucrurilor.

I. CE ȘTIM ȘI CÂT ȘTIM DESPRE CREAREA UNIVERSULUI

1. Că Dumnezeu este Creatorul tuturor lucrurilor

În creație sunt implicate toate cele trei Persoane din Sfânta Treime: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Când se vorbește despre crearea omului, Dumnezeu vorbește la plural și zice: „să facem un om după

chipul NOSTRU, după asemănarea NOASTRĂ”. (Genesa 1:26)

2. Că Dumnezeu a făcut toate din nimic, prin Cuvântul Lui

Mintea omenească nu poate să priceapă cum se poate face ceva din nimic, dar nici nu ni se cere să pricepem, ci să credem afirmația biblică. Omul judecă lucrurile la nivelul lui de înțelegere, dar în creație nu este implicat omul, ci Dumnezeu, și la El toate lucrurile sunt cu putință. Omul este creatură, nu creator, și creatura are limitele ei.

Universul are un început, dar va avea și un sfârșit. (2Petru 3:10-12) Doar Creatorul nu are nici început și nici sfârșit. El este veșnic.

3. Că Dumnezeu a făcut toate lucrurile cu un scop

Nimic din ce a făcut Dumnezeu nu este la întâmplare, și nu este fără rost. Chiar dacă noi, ca și oameni, nu înțelegem rostul tuturor lucrurilor, ele toate au un rost.

Toate lucrurile făcute, nu numai că au un rost, ele sunt și foarte bune. (Genesa 1:31)

Din lucrurile create Îl putem cunoaște pe Creator, în ele se poate vedea înțelepciunea, puterea și dumnezeirea Lui, prin ele Dumnezeu se exprimă pe Sine însuși.

Proorocul Isaia ne provoacă și ne spune să privim în sus și să ne întrebăm Cine le-a creat, Cine a rânduit Legile și cum de nu se ciocnesc între ele. (Isaia 40:26) Nimic mai înțelept nu există pe pământul acesta, decât să ne încredem în El, pentru toate lucrurile, căci dacă n-a greșit El cu nimic atunci când a fixat locul stelelor pe bolta cerului, nu va greși nici cu viața noastră.

Despre Dumnezeu se poate spune că este: „Spirit, infinit, perfect și personal, în care toate lucrurile își au izvorul, scopul și suportul.”

II. CE ȘTIM DESPRE CREAȚIA OMULUI

Spre deosebire de toate celelalte lucruri pe care le-a făcut Dumnezeu din nimic, folosindu-se doar de Cuvântul Lui, când este vorba de facerea omului, lucrurile sunt total diferite. Dumnezeu l-a făcut pe om din ce era făcut deja – țărâna pământului. Nu l-a adus la ființă doar spunând un cuvânt, ci l-a modelat cu mâinile Sale, apoi în omul făcut din pământ a suflat din Duhul Său, și omul s-a făcut un suflet viu, mult mai mult decât tot ce a fost făcut până atunci. (Genesa 2:7)

Omul a fost făcut după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. El a fost făcut de la început perfect, capabil să înțeleagă, să vorbească și să lucreze. El n-a evoluat din ființe inferioare în milioane de ani. El a fost din prima lui zi de viață așa cum este omul acum. El putea atunci să decidă pe cine să creadă și pe cine să asculte, pentru că a fost făcut o ființă măreață și responsabilă și nu un robot, sau o jucărie electronică, programată mai dinainte ce să facă.

Dumnezeu a dat omului libertate, dar numai până la o limită, ca să-l învețe că deasupra lui este Creatorul său de care trebuie să asculte și să dea socoteală de tot ce face. Există riscul ca omul să-și folosească în mod greșit libertatea, dar altfel el nu putea decide pe cine să creadă și pe cine să iubească.

Dacă ne gândim la cum este omul și la capacitatea lui intelectuală, ne vine să spunem ca și psalmistul în Psalmul 139:14: „... Te laud că sunt o făptură așa de minunată...”

Omul a fost făcut la urmă, după ce au fost create toate condițiile ca el să poată trăi pe pământ. În Geneza, omul apare în patru situații deosebite.

1. Ca om – făcut după chipul și asemănarea lui Dumnezeu

În starea lui de om, el falimentează, pentru că în loc să creadă și să asculte de Creatorul său, a ascultat, a crezut și a făcut ce i-a

sugerat Satana, vrăjmașul lui.

2. Ca slujitor

El a trebuit să lucreze și să păzească Grădina Edenului, dar și aici a falimentat pentru că nu a vegheat.

3. Ca rege

Dumnezeu a dat omului stăpânire deplină peste toate ființele create. Dar și aici a falimentat, pentru că dacă el n-a ascultat de Cel ce l-a creat și i-a dat stăpânire peste ființele inferioare, nici animalele n-au mai ascultat de el.

4. Ca soț

Bărbatul a fost făcut capul familiei, lui i-a vorbit Dumnezeu și i-a spus ce are voie și ce nu are voie să facă. După cădere el a fost întrebat ce a făcut? Omul a falimentat ca și soț, pentru că s-a lăsat ispitit de Satana, prin nevasta lui.

III. CE ȘTIM DESPRE PRIMA CASĂ A OMULUI – GRĂDINA EDENULUI (Genesa 2:8-17)

1. A fost o casă perfectă

Prima casă pe care a avut-o omul pe pământ a fost făcută de Dumnezeu. Totul i s-a oferit omului în dar, fără ca el să fi făcut ceva. Pe pământ n-a mai fost ceva atât de frumos și nici nu va fi până nu va face Dumnezeu toate lucrurile noi. Omul nu mai trebuia să planteze nimic, tot ce a fost necesar a fost făcut de Dumnezeu și a fost făcut perfect. Dar mai presus de plante, pomi și flori, în grădină a fost și pomul vieții și pomul cunoștinței binelui și răului. (Genesa 2:9)

2. *A fost o casă care trebuia păzită (Genesa 2:15)*

De cine trebuie păzită nu se spune, dar putem presupune că trebuia păzită de animalele sălbatice și mai ales de șerpi, de șarpele cel vechi – Satan.

În momentul acela omul nu a știut cât de șiret este „șarpele” și ce ușor l-a înșelat. El s-a convins de acest lucru, dar a fost prea târziu.

3. *A fost o casă unde trebuia lucrat ceva*

Casa omului n-a fost un apartament de bloc unde nu ai nimic de făcut, ci o grădină unde există tot timpul de făcut ceva. Dumnezeu a făcut ce trebuie, dar a lăsat și omului să facă ceva. Pomii au fost plantați deja, erau mari și făceau rod, dar și ei trebuiau îngrijiți ca să facă mai mult rod. (Cine are grădină știe cât are de lucru în ea.)

4. *A fost o casă cu anumite restricții*

Omul putea mânca după plăcere din orice pom, dar din pomul cunoștinței binelui și răului, nu. Dumnezeu i-a dat foarte mult și i-a cerut foarte puțin. Și interdicția aceasta a fost doar un test al credinței lui.

Astăzi este la fel. Poți să faci multe în casa și familia ta, dar există anumite limite. Unele lucruri nu sunt permise, ca să-ți dai seama că peste tine este Dumnezeu și trebuie să ascuți de El.

Concluzie:

La început totul a fost o minune: cerul, pământul, marea, omul și „casa” unde l-a așezat Dumnezeu, dar și pomul vieții și pomul cunoștinței binelui și răului au fost o minune. Fiecare floare, fiecare pom, fiecare plantă a fost o minune. Jos au fost minuni, dar și deasupra au fost alte minuni. Dar cât de minunat este ACELA care le-a făcut pe toate?

Mintea omenească nu poate pricepe toată lucrarea lui

Dumnezeu. De aceea, în fața lucrărilor Sale ar trebui să ne simțim mici și să spunem: „Minunate sunt lucrările Tale, Doamne al oștirilor!”

- Ce vă impresionează cel mai mult la om? Pe Dumnezeu îl impresionează doar credința omului.

- Dar ce vă uimește cel mai mult la Dumnezeu? El sau lucrurile făcute de El?

- În ce domenii considerați că ați falimentat ca om? Sau nu?

- Domnul Isus s-a minunat că Dumnezeu s-a descoperit pruncilor. (Matei 11:25)

- Ați dori să trăiți într-o „casă” ca și Edenul? Dar știți că ispita a venit și acolo?

- De ce credeți că Adam n-a mâncat din pomul vieții?

Schiță prescurtată a lecției

Minunea Creației

Genesa 1: 1-13 (Psalmul 19:1)

Introducere

I. Ce știm și cât știm despre crearea universului

1. Că Dumnezeu este Creatorul tuturor lucrurilor
2. Că Dumnezeu a făcut toate din nimic, prin Cuvântul Lui
3. Că Dumnezeu a făcut toate lucrurile cu un scop

II. Ce știm despre creația omului

1. El a fost făcut om
2. El a fost făcut slujitor
3. El a fost făcut rege
4. El a fost făcut soț

III. Ce știm despre prima casă a omului – Grădina Edenului

1. A fost o casă perfectă
2. A fost o casă care trebuia păzită
3. A fost o casă unde trebuia lucrat ceva
4. A fost o casă cu anumite restricții

Concluzie:

Tot ce a făcut Dumnezeu este o minune: cerul, pământul, marea, omul și casa lui, pomul vieții și pomul cunoștinței binelui și răului.

- Cât de minunat poate fi Acela care le-a făcut pe toate!